

Obsah

Kometa.....	2	Stojí hruška v širém poli	40
Hlídač krav	3	Skřítkové, tesaři	41
Marnivá sestřenice	4	Mravenčí ukolébavka.....	42
Blues folsomské věznice.....	5	Když se zamiluje kůň.....	43
Pod dubem.....	6	Kdybys byla vlaštovkou.....	44
Ukolébavka	7	Husičky, husičky.....	45
Barbora píše z Tábora	8	Bejvávalo dobře	46
Severní vítr.....	9	Kdyby tady byla taková panenka.....	47
Pijte vodu	10	Malé kotě	48
Růže z Texasu	11	Červená řeka	49
Lod' John B	12	Buráky.....	50
Kdyby se v komnatách.....	13	Džungle.....	51
Tramp.....	14	Oregon	52
Rosa na kolejích.....	15	Život je jen náhoda	53
Stará archa.....	16		
Grónská písnička.....	17		
Cestář	18		
Není nutno.....	19		
Okolo Hradce	20		
Mezi horami	21		
Jdem zpátky do lesů	22		
Jó, třešně zrály.....	23		
Jdou po mně jdou	24		
Bláznova ukolébavka	25		
Jožin z bažin.....	26		
Zlatokop Tom.....	27		
Okoř	28		
Kozel	29		
Pramen zdraví z Posázaví	30		
Rodné údolí.....	31		
Statistika.....	32		
Tři kříže.....	33		
Valčíček	34		
Velrybářská výprava	35		
Dělání	36		
Chodím po Broadwayi	37		
Indiánská	38		
Zabili, zabili	39		

Kometa

Spatřil jsem kometu oblohou letěla
chtěl jsem jí zazpívat ona mi zmizela
zmizela jako laň u lesa v remízku
v očích mi zbylo jen pár žlutých
penízků

Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem
až příště přiletí my už tu nebudem
my už tu nebudem ach pýcho marnivá
spatřil jsem kometu chtěl jsem jí
zazpívat

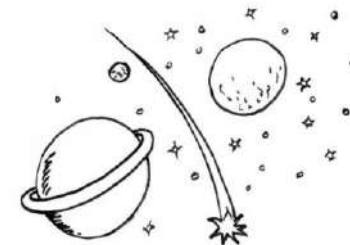
O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
a o všech lidech co kdy žili na téhle
planetě

Na hvězdném nádraží cinkají vagóny
pan Kepler rozepsal nebeské zákony
hledal až našel v hvězdářských
triedrech
tajemství která teď neseme na
bedrech

Velká a odvěká tajemství přírody
že jenom z člověka člověk se narodí
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
krev našich nadějí vesmírem putuje

Spatřil jsem kometu byla jak reliéf
zpod rukou umělce který už nežije
šplhal jsem do nebe chtěl jsem ji
osahat
marnost mě vysvlékla celého donaha

Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem hleděl jsem
nahoru

až příště přiletí ach pýcho marnivá
my už tu nebudem ale jiný jí zazpívá

O vodě o trávě o lese
o smrti se kterou smířit nejde se
o lásce o zradě o světě
bude to písnička o nás a kometě

Hlídač krav

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam

Když jsem byl malý říkali mi naši:
Dobře se uč a jez chytrou kaši.
Až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.
Takový doktor, si sedí pěkně v suchu,
bere velký peníze a škrábe se v uchu.
Já jim ale na to řek: „Chci být hlídačem krav.“

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
jíst kaštany, mýt se v lavoře,
od rána po celý den, zpívat si jen.
Zpívat si:
Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam padádadadam pádadadam
padádadam

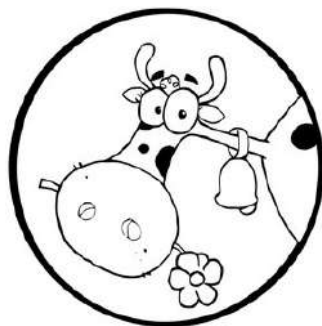
K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

Ted' už jsem starší a vím co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím.
A když je mi velmi smutno lehnu do mokré trávy.
S nohama křížem, a rukama za hlavou,
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí,
moje strakaté krávy.

R:

Pam pam pa dam pam padáda pam pam padam pam
padádadadam pádadadam padádadam padadadadam pádadadadam

Marnivá sestřenice

Měla vlasy samou loknu, jé-jé-je, ráno
přistoupila k oknu, jé-jé-je,
vlasy samou loknu měla a na nic víc nemyslela, a
na nic víc nemyslela, jé -jé - jé.

Nutno ještě podotknouti, jé-je-jé, že si vlasy kulmou kroutí, jé-je-
jé,
nesuší si vlasy fénem, nýbrž jen tak nad plamenem,
nýbrž jen tak nad plamenem, jé-jé-jé.

Jednou vlasy sežehla si, jé-je-jé, tím pádem je konec krásy, jé-je-
jé,
když přistoupí ráno k oknu, nemá vlasy samou loknu,
nemá vlasy samou loknu, jé-jé-jé.

O vlasy už nestará se, jé-je-jé, a diví se světa kráse, jé-je-jé,
vidí plno jinejch věcí, a to
za to stojí přeci,
a to za to stojí přeci, jé-jé-jé.

Blues folsomské věznice

Můj děda bejval blázen, texaskej ahasver,
a na půdě nám po něm zůstal ošoupanej kvér,
ten kvér obdivovali všichni kámoši z okolí
a máma mi říkala: "Nehraj si s tou pistolí!"

Jenže i já byl blázen, tak zralej pro malér,
a ze zdi jsem sundával tenhleten dědečkův kvér,
pak s kapsou vyboulanou chtěl jsem bejt chlap all right
a s holkou vykutálenou hrál jsem si na Bonnie and Clyde.

Ale udělat banku, to není žádněj žert,
sotva jsem do ní vlítnul, hned zas vylít' jsem jak čert,
místo jako kočka já utíkám jak slon,
takže za chvíli mě veze policejní anton.

Ted' okno mřížovaný mi říká, že je šlus,
proto tu ve věznici zpívám tohle Folsom Blues.
pravdu měla máma, radila: "Nechod' s tou holkou!",
a taky mi říkala: "Nehraj si s tou pistolkou!"

Pod dubem

R: Pod dubem, za dubem,
tam si na tě počiháme,
Pod dubem, za dubem,
tam tě oškubem.

Loupežníci z povolání
to jsou páni, to jsou páni.
Loupežníci z profese
nejlepší jsou v okrese.
My řekneme ruce vzhůru
a hned máme peněz fůru,
žádné jiné řemeslo
nikdy tolik neneslo.

R:

Hloupý koupí, chytrák loupí,
dej sem cukr, dej sem kroupy.
Sed' formánku na houni,
přepadli tě vrahouni.
Loupežník je nesmlouvavý,

loupení ho strašně baví,
co šlohne, to nevydá,
jelikož je nelida.

R:

Ukolébavka

Den už se zešeřil
už jste si dost užili
tak hajdy do peřin
a ne abyste tam moc řádili
zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by se vám to splnilo
na na na na na na
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly
aby víčka sklapnuly
hajduly dajdy
každý svou peřinu najdi
hajajajajajajaja
Kuba Lenka máma a já
zítra dřív než slunce začne
hřát
dobrou noc a spát

V noci někdy chodí strach
a srdce náhle dělá buch buchy
nebojte já spím na dosah
když mě zavoláte zbiju zlé
duchy

zítra je taky den
slunko mi to dneska slíbilo
přejte si hezký sen
a kéž by vám to splnilo
aby hůř nebylo
to by nám stačilo

Hajduly dajduly ...

Barbora píše z Tábora

Maminko, tatínku,
posílám Vám vzpomínku
z letního tábora,
jistě víte, že Vám píše
Vaše dcera Barbora.

Strava se nedá jíst,
dneska byl jen zelný list.
Polívka studená,
co v ni plavou místo nudli
číslice a písmena.

Myslela jsem prostě, že
budou různé soutěže,
slíbili bojovku,
pak jsme hráli vybíjendu,
na ovce a na schovku.

Štefan, hlavní vedoucí,
chodí s naší vedoucí,
která je příšera,
scházejí se, líbají se
u totemu za šera.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

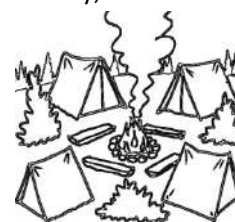
Závěrem dopisu
ještě trochu popisu:
ta bréca vedoucí
je tlustá jak dvě normální
oddílové vedoucí.

Když běží po lese,
všechno na ní třese se.
Užívá make-upu,
co na ní ten Štefan vidí,
to já prostě nechápu.

Proč jsem se nenarodila
o pár let dřív?
Dneska bych krásně chodila
se Štefanem, co říká si Stýv.
Proč jste mě prostě neměli
o pár let dříve?
Řekla bych: nebuď nesmělý,
líbej mě, Stýve.

P.S. je tady ještě
Pošlete dvě tři sta,
jsem bez peněz dočista.
Pojedem do Písku,
máme v plánu zastavit se
v jitexovém středisku.
když jsme se koupali
všichni na mě koukali.
Je to tím, že možná
v jednodílných plavkách už jsem
už jsem prostě nemožná.

Proč jsem se nenarodila,
nenarodila dřív?

Severní vítr

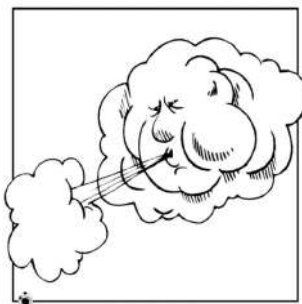
Jdu s dřavou patou,
mám horečku zlatou,
jsem chudý, jsem sláb,
nemocen.

Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí,
tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
Sám v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

R:

Severní vítr je krutý,
počítej lásko má s tím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.
K nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem,
už slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu,
už větrí, že kopu
svůj hrob, a že stloukám si
kříž.

Zde leží ten blázen,
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má plechovej hrnek
a pár zlatejch zrněk
a nad hrobem polární zář.

R:

Pijte vodu

R: Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!
Pijte vodu, pijte pitnou vodu,
pijte vodu a nepijte rum!

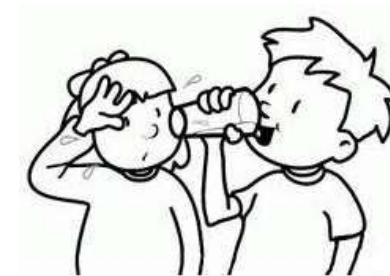
Jeden Smutný ajzbožňák
pil na pátém nástupišti ajerkoňak,
huba se mu slepila
a diesellokomotiva ho zabila!

R:

V rodině u Becherů
pijou becherovku přímo ze
džberů,
proto všichni Becheři
mají trable se játrama a s páteří.

R:

Pil som vodu značky Gorbačov
a potom povedal som všelico a
voľačo,
vyfásol som za to tri roky,
teraz pijem chlórované patoky.

R:

Jesteśmy chłopcy z Warszawy,
chodime pociągem za robotu
do Ostravy,
cztery litry wudky i mnusztwo
piw,
bardzo fajny kolektiw.

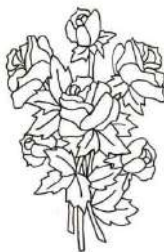
R:

Jedna paní v Americe
ztrapnila se převelice,
vypila na ex rum,
poblila jim bílý dům.

R:

Růže z Texasu

Jedu vám večer stezkou, dát koňům k řece pít,
v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít.
Má kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
znám plno hezkejch ženskejch k světu, ale tahle hraje prim.

R: Kdo si kazíš smysl pro krásu, ať s tou anebo s tou,
dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
Ať máš koště nízko u pasu, ať si třeba zloděj stád,
tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým,
a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
Tak já se klidně nabád, že půjdu s ní a rád,
a že se dám i zabít, když si to bude přát.

R:

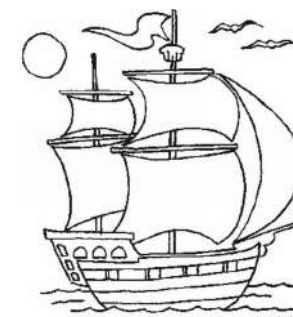
Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
a dole teklo riogrande, po něm měsíc plúl.
Když si to v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
ona byla milá štíhlá rovná zkrátka ako-ráth.

R:

Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít,
a žiju jenom pro ní a chtěl bych si jí vzít.
Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
pořád v duši hladím tuhle růži voňavou.

Lod' John B

Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,
hned poplujem dál.

R: Tak nechte mě plout,
tak nechte mě plout,
sil už málo mám,
tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,
na zdraví všem připil,
vím, že cesta má
konec už má.

R:

Sklenici svou dopil,
za krátko u mě byl,
okovy na ruce dal
a pistole vzal

R:

Šerif John Stone,
šerif John Stone,
moji svobodu vzal
šerif John Stone.

Kdyby se v komnatách

K životu na zámku
mám jednu poznámku
Je tu neveselo, je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
Není neveselo, není truchlivo

Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
A na něm akrobati začali kejklovati
Kdyby nám v paláci pištěli dudáci
To by se krásně žilo, to by byl ráj

Kde není muzika, tam srdce utichá
Tam je neveselo, tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý, kde znějí orchestry
Kde není neveselo, žádné truchlivo

Kdyby se v komnatách ...

Tramp

Poněvadž nemám kanady
a neznám písně z pamp, hóhóhó,
a neznám písně z pamp
vyloučili mě z osady
že prý jsem houby tramp, hóhóhó,
že prý sem houby tramp

Napsali si do cancáků
jen ať to každý ví, hóhóhó,
jen ať jen to každý ví
Vyloučený z řad čundráků
ten frajer libový, hóhóhó,
ten frajer libový

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád jazz-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Povídal mi frajer Joe
jen žádný legrácky, hóhóhó,
jen žádný legrácky
jinak chytneš na bendžo
čestný čundrácký, hóhóhó,
čestný čundrácký

A prý se můžu vrátit zpět
až dám se do cajku, hóhóhó,
až dám se do cajku
a odříkám jim nazpaměť
akordy na Vlajku, hóhóhó,
akordy na vlajku

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád folk-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu

Tak teď chodím po světě
a mám zaracha, hóhóhó,
a mám zaracha
na vandr chodím k Markétě
a dávám si bacha, hóhóhó,
a dávám si bacha

Dokud se trampské úřady
nepoučí z chyb, hóhóhó,
nepoučí z chyb
zpívám si to svý nevadí
a zase bude líp, hóhóhó,
a zase bude líp

Já jsem ostuda traperů
já mám rád operu
já mám rád rock-rock
chodím po světě bez nože
to prý se nemože
to prý jsem cvok
já jsem nikdy neplul na šífu
a všem šerifům jsem říkal Ba ne pane
já jsem ostuda trempů
já když chlempu
tak v autokempu
v tempu

Rosa na kolejích

Tak jako jazyk stále naráží
na vylomený zub.

Tak se vracím
k svému nádraží
abych šel zas dál.
Přede mnou
stíny se plouží
a nad krajinou krouží
podivnej pták,
pták nebo mrak.

Tak do toho šlápni
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Pajda dobře hlídá pocestný,
co se nocí toulaj.
Co si radši počkaj až se stmí
a pak šlapou dál.
Po kolejích, táhnou bosí
a na špagátku nosí
celej svůj dům - deku a rum.

Tak do toho šlápni
ať vidíš kousek světa.
Vzít do dlaně dálku
zase jednou zkus.
Telegrafní dráty
hrajou ti už léta
to nekonečně dlouhý
monotónní blues.

Je ráno, je ráno.
Nohama stíráš rosu na kolejích.
Nohama stíráš rosu na kolejích.

Stará archa

R: [: Já mám kocábku náram, náram, náram,
kocábku náram, náramnou. :]

1. Pršelo a blejskalo se sedm neděl,
kocábku náram, náramnou,
Noe nebyl překvapenej, on to věděl,
kocábku náram, náramnou.

R:

*: Archa má cíl, já, archa má směr, já,
plaví se k Araratu na sever.

R:

2. Šem, Ham a Jafet byli bratři rodní,
kocábku náram, náramnou,
Noe je zavolal ještě před povodní,
kocábku náram, náramnou.

3. Kázal jim naložit ptáky, savce,
kocábku náram, náramnou,
ryby nechte, zachrání se samy hladce,
kocábku náram, náramnou.

R:

*:

R:

4. Přišla bouře, zlámala jim pádla, vesla,
kocábku náram, náramnou,
tu přilétla holubice, snítka nesla,
kocábku náram, náramnou.

5. Na břehu pak vyložili náklad celý,
kocábku náram, náramnou,
ještě že tu starou dobrou archu měli,
kocábku náram, náramnou.

R

Grónská písnička

1. Daleko na severu je Grónská zem,
žije tam Eskymačka s Eskymákem,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
snídají nanuky a eskyma :]
2. Mají se bezvadně, vyspí se moc,
půl roku trvá tam polární noc,
[: na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
půl roku trvá tam polární den. :]
3. Když sněhu napadne nad kotníky,
hrávají s medvědy na četníky,
[: medvědi těžko jsou k poražení,
neboť medvědy ve sněhu vidět není. :]
4. Pokaždé ve středu, přesně ve dvě
zaklepe na na iglů hlavní medvěd:
[: "Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
Nesu vám trochu ryb na svačinu." :]
5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
psi venku hlídají před zloději,
[: smíchem se otřásá celé íglů,
neboť medvěd jim předvádí spoustu figlů. :]
6. Tak žijou vesele na severu,
srandu si dělají z teploměřů,
[: my bychom umrzli, jim není zima,
neboť jsou doma a mezi svýma. :]

Cestář

1. |: Na silnici do Prášil
jeden mladý cestář žil.:|
|: A kamení a kamení a kamení
tam roztloukal, když silnici šterkoval.:|
2. |: Paní v zlatém kočáře
uviděla cestáře.:|
|: A povídá a povídá a povídá:
Cestáři náš, těžkou práci tady máš.:|
3. |: Cestář na to odpoví:
Vzácná paní, to se ví.:|
|: Kdybych já moh, tak jako pán,
jezdit ve zlatém kočáře, nedělal bych cestáře.:|

Není nutno

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

Chcešli, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí,
nemít žádné kamarády,
tomu já říkám neštěstí.

Nemít prachy nevadí,
nemít srdce vadí,
zažít krachy nevadí,
zažít nudu, joo, to vadí.

Není nutno, není nutno,
aby bylo přímo veselo,
hlavně nesmí býti smutno,
natož aby se brečelo.

Okolo Hradce

1. |: Okolo Hradce v malé zahrádce rostou tam tři růže. :|
|: Jedna je červená, druhá je bílá, třetí kvete modře. :|

R. Vojáci jdou, vojáci jdou, bože jaká je to krása,
vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou,
vojáci jdou, vojáci jdou, každé dívčí srdce jásá,
když vojáci jdou, vojáci jdou pěkně v řadách za sebou.

2. |: Kobylka malá, kovat se nedá, kováři nechce stát, :|
|: tak jako má milá, když se na mě hněvá, hubičku nechce
dát. :|

3. |: Kobylka malá, kovat se dala, kováři postála. :|
|: tak jako má milá, když se udobřila, hubičku mi dala. :|

Mezi horami

| : Mezi horami
lipka zelená :|
| : Zabili Janka,
Janíčka, Janka
miesto jeleňa :|

Keď ho zabili, zamordovali
Na jeho hrobě
Na jeho hrobě
Kříž postavili

Ej, křížu, křížu
ukřížovaný
Zde leží Janík
Janíček, Janík
Zamordovaný

Tu šla Anička
Plakat Janíčka
Hneď na hrob padla
A viac nevstala
Dobrá Anička

Jdem zpátky do lesů

1. Sedím na kolejích, které nikam nevedou,
kukám na kopretinu, jak miluje se s lebedou,
mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
jen ty nejdeš, holka zlatá, kdypak já tě dostanu?

R: Z ráje, my vyhnaní z ráje,
kde není už místa, prej něco se chystá,
z ráje nablýskaných plesů
jdem zpátky do lesů za nějaký čas.

2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe,
málo jsi se snažil, málo šel jsi do sebe,
šel jsi vlastní cestou, a to se zrovna nenosí,
i pes, kterej chce přízeň, napřed svého pána poprosí.

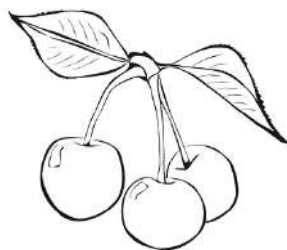
R: Z ráje...

3. Už tě vidím z dálky, jak máváš na mě korunou,
a jestli nám to bude stačit, zatleskáme na druhou,
zabalíme všechny, co si dávaj' rande za branou,
v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou.

R: Z ráje...

Jó, třešně zrály

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
sladký třešně zrály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
tak tam vám holka stála a bourák opodál,
a moc se na mne smála, zdálky už se smála,
i zblízka se pak smála a já se taky smál.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal,
ať nechám ty svý stáda, že léta pilně střádá,
jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
milá hezká dámo, zač bych potom stál,
ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
moji malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

R: Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály...

5: Jó, u tý skály dál třešně zrály,
sladký třešně zrály a vlahej vítr vál,
a já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
sluncem, který pálí, jsem hnal svý stádo dál.

Jdou po mně jdou

Býval jsem chudý jak kostelní myš,
na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať.
Pak jednou v létě řek jsem si bať,
svět fackuje tě, a tak mu to vrať

Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
zámek jde lehce a adresu znám.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.
Zlato jak zlato, dolar či frank,
tak jsem šel na to do National Bank.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každým rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

Ve státě Iowa byl od poldů klid,
chudinká vdova mi nabídla byt.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.
Byla to kráska, já měl peníze,
tak začla láska jak z televize.

Však půl roku nato řekla mi dost,
tobě došlo zlato, mně trpělivost.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.
Sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš!
Tak jsem na cestě a chudý jak veš.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na každým rohu mají fotku mou.
Kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
tma jako v pytli je v celách Sing-Sing, jé, jé...

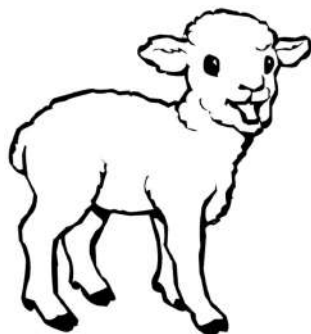

Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
pípu jsem utáh a straním se žen.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.
Kladou mi pasti a do pastí špek,
já na ně mastím, jen ať mají vztek.

Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
na nočních stolcích mají fotku mou.
Kdyby mě klofli, jó, byl by ring,
žít pod pantoflí je hůř než v Sing-Sing,
jé, jé...

Bláznova ukolébavka

1. Máš, má ovečko, dávno spát, už píseň ptáků končí,
kvůli nám přestal i vítr vát, jen můra zírá zvenčí,
já znám její zášť, tak vyhledej skrýš,
zas má bílejší pláště a v okně je mříž.
- R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.
2. Máš, má ovečko, dávno spát, už máme půlnoc temnou,
zítra budou nám bláznů lát, že ráda snídáš se mnou,
proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
když tebe mám rád, když tebe tu mám.
- R: Máš, má ovečko, dávno spát,
a můžeš hrát, ty mě můžeš hrát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v mých představách už mizíš.

Jožin z bažin

Jedu takhle tábořit
Škodou 100 na Oravu
Spěchám, proto riskuji,
projíždím přes Moravu.
Řádí tam to strašidlo,
vystupuje z bažin,
žere hlavně Pražáky,
jmenuje se Jožin!

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,
Jožin z bažin
kouše, sají, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo.

Projížděl jsem dědinou
cestou na Vizovice,
přivítal mě předseda,
řek mi u Slivovice,
živého či mrtvého
Jožina kdo přivede,
tomu já dám za ženu
dcéru a půl JZD.

Jožin z bažin
močálem se plíží,
Jožin z bažin
k vesnici se blíží,
Jožin z bažin
už si zuby brousí,

Jožin z bažin
kouše, sají, rdousí.
Na Jožina z bažin,
koho by to napadlo,
platí jen a pouze
práškovací letadlo

Říkám: Dej mi, předsedo,
letadlo a prášek,
Jožina ti přivedu,
nevidím v tom háček.
Předseda mi vyhověl,
ráno jsem se vznesl,
na Jožina z letadla
prášek pěkně klesl.

Jožin z bažin
už je celý bílý,
Jožin z bažin
z močálu ven pílí,
Jožin z bažin,
dostal se na kámen,
Jožin z bažin,
tady je s ním ámen!
Jožina jsem dohnal,
už ho držím, johoho,
dobré každé love,
prodám já ho do ZOO.

Zlatokop Tom

1. Tom dostal jednou nápad, když přestal v boudě chrápat,
že má se něco stát.
A že byl kluk jak jedle, tak rozhodl se hnedle
a odjel na Západ.
Z domova si sebral sílu, krumpáč, bibli, dynamit a pilu.
Mimo to prut a červy, do torny dal konzervy
a jel zlato vyhledat.

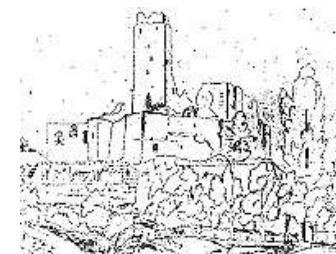
R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

2. Říkal, že je zlatokop, o zlato ani nezakop,
neznal, jak vypadá.
A jak tak dlouho kopal, tak dostal nato dopal
přešla ho nálada.
Sebral si svojí kytaru, dal si nalejt whisky, brandy v baru.
A za poslední nuget, tam koupil holce pugét
a přitom jí zaspíval.

R: Ty jsi to moje zlato, který mám tak rád,
vždyť ty mi stojíš za to, život pro tě dát.
Bez tebe zlato mé není,
jen ty jsi to moje haťa, paťa potěšení.
Zkrátka a dobře, ty jsi to moje zlato,
zlato kočičí.

Okoř

1. Na Okoř je cesta jako žádná ze sta,
vroubená je stromama,
když jdu po ní v létě, samotný na světě,
sotva pletu nohama,
na konci té cesty trnitý stojí krčma jako hrad,
tam zapadli trampí, hladoví a sešlí,
začli sobě notovat.

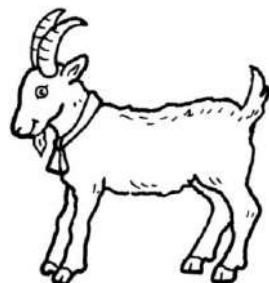
R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

2. Jednoho dne zrána roznesla se správa,
že byl Okoř vykraden.
nikdo neví dodnes, kdo to tenkrát vodnes',
nikdo nebyl dopaden,
šerif hrál celou noc mariáš s bílou paní v kostnici,
místo aby hlídal, vášnivě jí líbal,
dostal z toho zimnici.

R: Na hradě Okoři světla už nehoří,
bílá paní šla už dávno spát,
ta měla ve zvyku podle svého budíku
o půlnoci chodit strašívát,
od těch dob, co jsou tam trampové,
nesmí z hradu pryč,
a tak dole v podhradí se šerifem dovádí,
on jí sebral od komnaty klíč.

Kozel

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
velice si s ním rozuměl,
měl ho moc rád, opravdu moc,
hladil mu fous na dobrou noc.
2. Jednoho dne se kozel splet',
rudé tričko pánovi sněd',
jak to pán zřel, zařval "Jéjé",
svázal kozla na koleje.
3. Zahoukal vlak, kozel se lek':
"to je má smrt", mečel "mek, mek",
jak tak mečel, vykašlal pak
rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Pramen zdraví z Posázaví

1. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
 2. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.
- R: [: Výrobky mléčné, to je marné,
jsou blahodárné a věčné. :]
3. Každý den, každý den,
k svačině jedině,
jedině pramen zdraví z Posázaví.
 4. Chcete-li prospěti
dítěti bledému,
kupte mu pramen zdraví z Posázaví.

R:

Rodné údolí

Cesta má přede mnou v dáli mizí,
každý krok v srdci mém zabolí,
zakrátko bude mi všechno cizí,
nespatřím své rodné údolí.

R: Já volám: „Nashledanou, nashledanou,
nashledanou, rodné údolí“,
já volám: „Nashledanou, nashledanou“,
při vzpomínce srdce zabolí.

Oči mé nevidí, jak se stmívá,
nevidí, co jsem měl tolik rád,
jediné, co mi teď ještě zbývá:
rodnému údolí sbohem dát.

R:

Proč se den za každou nocí vrací,
proč se čas na chvíli nezastaví,
nemusel bych ti své sbohem dáti,
kdyby dnešní den navěky byl.

R:

Statistika

1. Je statisticky dokázáno,
že slunce vyjde každé ráno,
a i když je tma jako v ranci,
noc nemá celkem žádnou šanci.

R: [: Statistika nuda je,
má však cenné údaje,
neklesejte na mysli,
ona vám to vyčíslí. :]

2. Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští,
tak statistika předpovídá,
že nestvůra už neposnídá.

R:

3. Tak vyřídte té ctěné sani,
že záleží to čistě na ní,
když nepustí ji choutky dračí,
tak bude o hlavičky kratší.

R:

Tři kříže

1. Dávám sbohem všem břehům proklatejm,
který v drápech má ďábel sám,
bílou přídí šalupa "My Grave"
míří k útesům, který znám.

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
někdo do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačky jen,
chřestot nožů, při kterým přejde smích,
srdce kámen a jméno Stan.

R:

3. Já, Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

R:

4. Třetí kříž snad vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal,
svědomí měl, vedle nich si klek' ...

Rec: Snad se chtěl modlit:

"Vím, trestat je lidský,
ale odpouštět božský,
snad mi tedy Bůh odpustí..."

R: Jen tři kříže z bílýho kamení
jsem jim do písku poskládal,
slzy v očích měl a v ruce znavený,
lodní deník a v něm, co jsem psal...

Valčíček

R: Tuhle písničku chtěl bych ti, lásko, dát,
ať ti každěj den připomíná
[: toho, kdo je tvůj, čí ty jsi a kdo má rád,
ať ti každěj den připomíná. :]

1. Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já.
Dej mi ruku, pojd', půjdeme šlapat náš svět,
i když obrovskou práci to dá.

R:

2. Fakt mi nevádí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádněj ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukrýváš,
to je pouto, co vede nás dál.

R:

Velrybářská výprava

1. Jednou plác' mě přes rameno Johny zvanéj Knecht:
"Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnovej kšeft!"
Objednal hned litr rumu a pak něžně řval:
"Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár."

R: [: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :]

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátoce,
nakládaj' se sudy s rumem, maso, ovoce,
vypluli jsme časně zrána, směr severní pól,
dřív, než přístav zmizel z očí, každéj byl namol.

R:

3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
na pobřeží místo ženskejch mávaj' tučňáci,
v tomhle kraji beztak nemáš žádnou legraci.

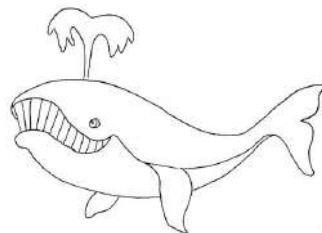
R:

4. Když jsme domů připluli, už psal se příští rok,
starej rejdař povídá, že nedá ani flok:
"Místo velryb v Grónském moři zajímal vás grog,
tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok."

R:

5. Tohleto nám neměl říkat, teď to dobře ví,
stáhli jsme mu kůži z těla, tomu hadovi,
z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet',
máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

R:

Dělání

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Když máš srdce zjhlé, když máš potíže,
tak dej cihlu k cihle, těsto do díže,
upeč třeba chleba, postav třeba zeď,
žal se krásně vstřebá,
začni s tím hned teď,
začni s tím hned teď.

R: Dělání, dělání, všechny smutky zahání,
dělání, dělání je lék.
Dělání, dělání, to nám úsměv zachrání,
dělání, dělání je lék.

Chodím po Broadwayi

Chodím po Broadwayi hladov sem a tam, sem a tam,
chodím po Broadwayi hladov sem a tam, sem a tam,
chodím po Broadwayi, po Broadwayi,
po Broadwayi hladov sem a tam.

R: Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou,
Singi jou, jou, ju pi, jou, jou, ju pi,
Singi jou, jou, ju pi ju pi jou.

Moje černé děti mají stále hlad stále hlad,
moje černé děti mají stále hlad stále hlad,
moje černé děti, černé děti,
černé děti mají stále hlad.

R:

Práci nedostanu, černou kůži mám, kůži mám,
práci nedostanu, černou kůži mám, kůži mám,
práci nedostanu, nedostanu,
protože já černou kůži mám.

R:

A já pevně věřím, že zas přijde den, přijde den,
a já pevně věřím, že zas přijde den, přijde den,
a já pevně věřím, pevně věřím,
že zas černoch bude svoboden.

Indiánská

1. Indiáni Huroni sotva slzu uroní,
prérii neryjí, jezdí po ní na koni.

2. Indiáni Apači taky skoro nepláčí,
náčelník Vinetou v Hollywoodu natáčí.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.

3. Indiáni Cherokee neválčej už tři roky,
pučujou peníze a kasírujou úroky.

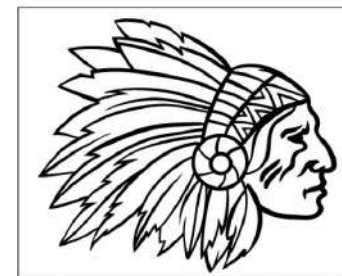
4. Indiáni Komanči celé noci protančí,
pogujou výtečně, no vím to přímo vod Anči.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.

5. Indiáni Šošoni nehoněj už bizoni,
letos se mají líp než vloni či předloni.

6. Nechoď do hor Chrudoši, přepadnou tě Rudoši,
votevřeš papulu a umučej tě u kůlu.

R: Veliký Mannitou ty jsi kdesi a my tu,
prosíme, Mannitou nahlaš místo pobytu.
no nebuď přece bez citu.

Zabili, zabili

Zabili, zabili,
chlapa z Koločavy.
Řekněte, hrobaři,
kde je pochovaný.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Špatně ho zabili,
špatně pochovali,
Vlci ho pojedli,
ptáci rozklovali.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

Vítr ho roznesl,
po dalekém kraji.
Havrani pro něho
po poli krákají.

Bylo tu není tu,
havrani na plotu,
bylo víno v sudě,
teď tam voda bude,
Není, není tu.

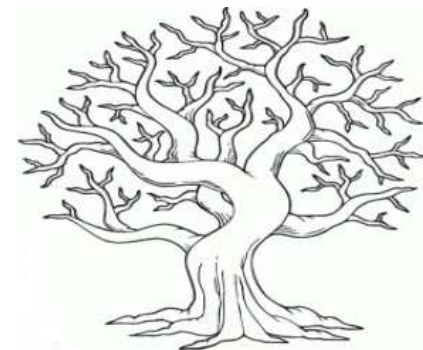
Kráká starý havran,
krákat nepřestane.
dokud v Koločavě,
živý chlap zůstane,
živý chlap zůstane.

Stojí hruška v širém poli

Stojí hruška v širém poli,
vršek se jí zelená.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.
Pod ní se pase kůň vraný,
pase ho má milá.

Proč má milá dnes pasete
z večera do rána?
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.
Kam můj milý pojedete?
Já pojedu s váma.

Ó já pojedu daleko
přes vody hluboké.
Kéž bych byl nikdy nepoznal
pany černooké.
Kéž bych byl nikdy nepoznal
pany černooké.

Skřítkové, tesaři

Skřítkové tesaři, vylezte z mechu,
skřítkové tesaři, vylezte z mechu.
Chopte se náčiní, postavte střechu,
chopte se náčiní, postavte střechu.

Skřítkové ze skal a skřítkové z lesa,
skřítkové ze skal a skřítkové z lesa.
Pila ať pracuje, sekera tesá,
pila ať pracuje, sekera tesá.

R: Šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, pidimužík pracuje,
šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, pidimužík kutá,
šupy dupy dup, jedli nebo dub, všechno krásně zpracuje,
šupy dupy dup, raz, dva, tři, hej rup, nebozízkem vrtá.

Skřítkové zedníci, zanechte spánku,
skřítkové zedníci, zanechte spánku.
Vezměte kladívko, lžíci a fanku,
vezměte kladívko, lžíci a fanku.

Písek se červená, vápno se bělá,
písek se červená, vápno se bělá.
Brána je zřícená, ať stojí celá,
brána je zřícená, ať stojí celá.

R:

Mravenčí ukolébavka

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí.
Už nepracuj, mravenečku můj,
schovej se do jehličí.

R: Máš nožičky uběhané,
den byl tak těžký.
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky.

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí.
Nespinká sám, s maminkou je tam,
tykadlami ho hladí.

R:

Když se zamiluje kůň

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách,
když se zamiluje kůň koňskou láskou,
zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít.

R: Nekrásnější zvíře, zvíře pro rytíře, jmenuje se kůň,
(jmenuje se kůň)
važte si ho lidé, ať nám jich pár zbyde, jmenuje se kůň,
(jmenuje se kůň)
jmenuje se kůň.

Slečna s bílou lysinkou tam někde v pastvinách,
bude brzy maminkou tam někde v pastvinách,
vždyť se zamiloval kůň koňskou láskou,
hřívu si navlnil, aby ji oslnil a cválá k ní.

R:

Když se zamiluje kůň tam někde v pastvinách,
láskou hlubokou jak tůň tam někde v pastvinách,
když se zamiluje kůň koňskou láskou,
/: zpívejte písničku pro jeho klisničku, nechte ho jít. :/

Kdybys byla vlaštovkou

1. Kdybys byla vlaštovkou,
měla křídla hbitá,
ptal bych se kdo sítě má,
do kterých se chytá.

2. Kdybys měla peříčka
převzácného ptáka,
hledal bych tě píšťalkou,
na kterou se láká.

3. Já bych si tě odchytí,
do té klece z proutí,
abych ti moh' ze zlata
kroužek navlíknouti.

4. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

5. Nestrachuj se, zlý není,
kdo tě drží v dlani,
změní ti jen příjmení
a budeš jeho paní.

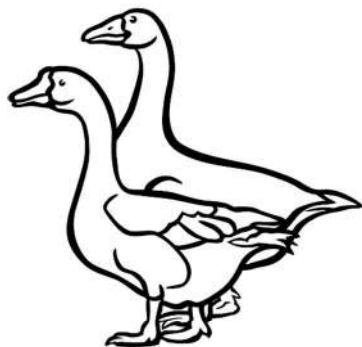
Husičky, husičky

Husičky, husičky
vysoko letíte
vysoko letíte
daleko vidíte.

Zatočte sa kolem
nad milého dvorem
vzkažte mu novinu,
že sa vdávat budu.

Už jsem naň čekala
pětapadesát let
už mě má hlavěnka
začíná šedivět.

Husičky, husičky
vysoko letíte
vysoko letíte
daleko vidíte.

Bejvávalo dobře

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

Za našich mladejch let
Bejval svět jako květ

Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře
Bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

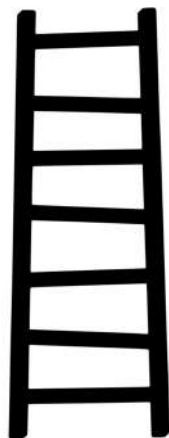
Za našich mladejch let
Bejval svět jako květ

bejvávalo, bejvávalo, bejvávalo dobře

Kdyby tady byla taková panenka

1. |: Kdyby tady byla taková panenka,
která by mě chtěla. :|
|: Která by mě chtěla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
2. |: Kdybych já ti měla syna vychovati,
přitom pannou býti. :|
|: Ty by si mě musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
3. |: Kdybych já ti musel kolébku dělati,
do dřeva netíti. :|
|: Ty bys mi musela košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
4. |: Kdybych já ti měla košiličku šíti,
bez jahel a nití. :|
|: Ty by si mě musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
5. |: Kdybych já ti musel žebřík udělati,
až k nebeské výši. :|
|: Lezli bysme spolu, spadli bysme dolů,
byl by konec všemu. :|

Malé kotě

Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

To, co kotě poví ti jedním pohledem
To my ani slovy povědět nesvedem

Věz, že kotě, mňau, mňau,
co spí v botě, mňau, mňau,
to tě potě, mňau, mňau,
potě, potěší

R: Hoši a děvčata, pěstujte koťata
Země je kulatá, místa je tu dost
Kotě je solidní, nervy nám uklidní
nebuďte nevlídní a hned nás přejde zlost.

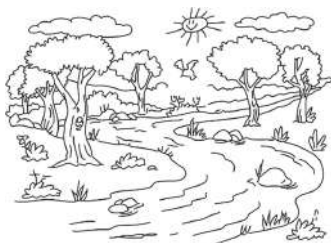
Malé kotě, mňau, mňau
Spalo v botě, mňau, mňau
Nehas, co tě, mňau, mňau
Nepá, nepálí

My jsme kotě, mňau, mňau,
spáti v botě, mňau, mňau,
po robotě, mňau, mňau,
necha, nechali

Červená řeka

1. Pod tou skálou, kde proud řeky syčí
a kde ční červený kamení,
žije ten, co mi jen srdce ničí,
koho já ráda mám k zbláznění.
2. Vím, že lásku jak trám lehce slíbí,
já ho znám, srdce má dřevý,
ale já ho chci mít, mně se líbí,
bez něj žít už mě dál nebaví.
3. Často k nám jezdívá s kytkou růží,
nejhezčí z kovbojů v okolí,
vestu má ušitou z hadích kůží,
bitej pás, na něm pár pistolí.
4. Hned se ptá, jak se mám, jak se daří,
kdy mu prý už to svý srdce dám,
ale já odpovím, že čas maří,
srdce blíž Červený řeky mám.
5. Když je tma a jdu spát, noc je černá,
hlavu mám bolavou závratí,
ale já přesto dál budu věrná,
dokud sám se zas k nám nevrátí.

Buráky

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
a v polích místo bavlny teď rostou bodláky.
Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
jak válejí se líně a louskaj buráky.

- R: Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky,
hej hou, hej hou, nač chodit do války,
je lepší doma sedět a louskat buráky.
2. Plukovník je v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
ale mužstvo v trávě leží, prej dál už nemohou,
plukovník se otočí a koukne do dálky,
tam jeho slavná armáda teď louská buráky.
- R:
3. Až tahle válka skončí a my zas budem žít,
své milenky a ženy pak půjdeme políbit,
Když zeptaj se tě: "Hrdino, cos dělal za války?"
"Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

R:

Džungle

1. Až na březích Gangy uvidíte květy v barvě karmínu,
a ze slavných oceánů uslyšíte zpěvy starých fakírů,
až zavoní nocí mandlovníky, zpěvy džungle zavíří,
půjdemo si sednout na hřebíky, jak to dělaj fakíři.

R.: Záhadná je to zem, tamtamy duní pralesem,
vůně tropů džungle tajný řád.

Tmou tygr mihne se, kdo má nohy zvedne se,
nikdo nemá tygra za krkem rád.

Tisíce a jedné noci vrhá temný stín.

Alibaba jeho teta a syn Mura džin. Cha cha cha
Záhadná je to zem, tamtamy duní pralesem,
vůně tropů džungle tajný řád.

2. Slonovi to dělá velkou starost, když se v lese zasnoubí,
aby udělal své paní radost po lese to roztroubí.
Opice si najde opičáka, tygr statnou tygřici,
jenom nevím, co sem hady láká a kde najdou hadici.

R.:

3. Jeden starý fakír dostal kašel, dal se pohřbít do písku,
jestli se vyléčil nebo posel, neví nikdo na blízku,
ačkoli si velkou práci dali, hledali ho po kašli,
zapomněli kam ho zahrabali do dneška ho nenašli.

R.:

Oregon

1. Kdo vyhnal tě tam na cestu dalekou - touha žít, touha žít,
kdo zbouřil ti dům a pravdu staletou - touha žít, touha žít,
těžko se ti dejchá v těsném ovzduší,
že máš hlad a žízeň, to nikdo netuší,
kdo přes pláne hnal tvůj osamělej vůz - touha žít, touha žít.

R: Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.
Oregon, Oregon, slyšíš, jak v dálce bije zvon,
Oregon, Oregon, slyšíš ho znít.

2. Kdo cajků tvých pár pod plachty naložil - touha žít, touha žít,
kdo studenou zbraň ti k líci přiložil - touha žít, touha žít,
na týhletý cestě jen dvě možnosti máš:
buď to tady chcípnout, anebo držet stráž,
kdo vysnil ti zem a odvahu ti dal - touha žít, touha žít.

R:

3. Kdo vést bude pluh, až půdu zakrojí - touha žít, touha žít,
kdo přivolá ti den a úly vyrojí - touha žít, touha žít,
člověk se drápe až někam k nebi blíž,
dostává rány, a přesto leze výš,
hledej svůj sen, ať sílu neztratí touha žít, touha žít.

R:

Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.
Oregon, Oregon, nesmíš tu stát jak suchej strom,
Oregon, Oregon, dál musíš jít.

Život je jen náhoda

Proč že se mi každou noc o tom jen zdá, o tom jen zdá,
že v mém životě vyšla má tak šťastná a krásná hvězda,
proč že se mi každou noc o tom jen zdá, že ta hvězda
mi dá to štěstí, o němž se mi ve dne nezdá,
zdání klame, mimoto každý sen,
který v noci míváme, zažene příští den.

R: Život je jen náhoda, jednou jsi dole, jednou nahoře,
život plyne jak voda a smrt je jako moře.
Každý k moři dopluje, někdo dříve a někdo později,
kdo v životě miluje, ať neztrácí naději.
Až uvidíš v životě zázraky, které jenom láska umí,
zlaté rybky vyletí nad mraky, pak porozumíš,
že je život jak voda, kterou láska ve víno promění,
láska že je náhoda a bez ní štěstí není.